

si Naselinske oblasti so teko
m, zadnjih par dni aretirali v C
jih velandu in okolici 32 Arabce
ki so pobegnili iz parnikov
fe- New Yorku in se razkropili
deželi. Vsi bodo deportirani.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 110, Tue., May 10th, 1932

KAJ JE GOVORIL SWEENEY O HOOVERJU

Iz kongresnega zapisnika z dne 28. aprila posnemamo zanimiv govor, ki ga je imel poznani kongresman iz 20. okraja v Clevelandu, pred poslansko zbornico kongresa. Govoril je o "Upeljavi ekonomije v narodnem proračunu." V tem govoru je kongresman Sweeney, ki je zelo dobro poznan Slovencem v Clevelandu, prav trdo prijel predsednika Hooverja radi njegove napačne ekonomije. Je govoril Mr. Sweeney:

"Gospod predsednik, prosim te zbornico za nekaj trenutkov poslušanja, da pokličem pred našo zbornico pričo, katera, kot se mi zdi, če je odkrita in še ni spremenila svojega mnenja od 2. oktobra, 1930, nasprotuje znižanju ameriškega standarda življenja. Ključem pred vas Herbert Hooverja, predsednika Zedinjenih držav.

"Dne 2. oktobra, 1930, je predsednik Hoover imel govor pred zbranimi bankirji od Ameriške zveze bankirjev, zbrane na konvenciji v Clevelandu. Mogoče se boste spomnili, da predno je prišel predsednik pred to odlično skupino bankirjev, je bila pripravljena resolucija, katere namen je bil narediti radikalno spremembo ameriškega standarda življenja s tem, da se globoko znižajo delavske plače. Hoover je zvedel potem časopisja o nameravanem znižanju plač. Govorilo se je, da je predsednik Hoover na potu iz Washingtona v Cleveland spremenil vsebino svojega govora, ki se je glasil sledeče:

"Iz časopisja je razvidno, da vam je nekdo nasvetoval, da bi se znižal ameriški standard življenja z znižanjem plač. S tem se jaz nikakor ne strinjam. Nikakor ne verujem, da vaša zveza zastopa isto stališče. Ne samo, da se nikakor ne postaviti na stališče znižanih plač, pač pa zagovarjam stališče, da bi se moral standard življenja med angeškim narodom neprestano večati z vedno novimi iznajdbami med vsemi našimi ljudmi.

"Vsak korak nazaj od ameriške filozofije, da neprestano zboljšujemo standard življenja, je korak proti stalni brezposelnosti in sprejem velike mlakuže revščine za večino naših ljudi. Naš ekonomski sistem je instrument družabnega napredovanja ameriškega naroda. To je instrument, s katerim večamo varnost in bogastvo življenja vsakega posameznika. Sicer ta instrument nikakor ne tvori popolnega namena našega življenja, pa je vendar podlaga, na kateri lahko gradimo boljše stvari našega življenja. Ta instrument zboljšati, ne pa poslabšati, mora biti naše prizadevanje.

"Tako je govoril Hoover zbranim bankirjem. In sedaj je prišel predsednik Hoover sam pred to zbornico in zahteval, da znižamo ta standard življenja s tem, da znižamo plače zveznim uslužbencem in ukrademo stotisočim lojalnim zveznim uslužbencem gotove starostne pravice, katere so si pridobili po dolgih letih zvestega delovanja. In to je po mojem mišljenju znižanje ameriškega življenjskega standarda, in nikakor v soglasju z govorom, katerega je imel predsednik pred zbranimi bankirji.

"Kaj se je zgodilo od 2. oktobra, 1930, da se je predsednik Hoover popolnoma spreobrnil v svojem mišljenju, da pride pred nas in priporoča, da dobijo zvezni uslužbenci letne počitnice, toda ne bi bili plačani za iste. To je občutno znižanje življenjskega standarda, pred katerim se je Hoover boril 2. oktobra, 1930. To je zloben načrt, še mnogo bolj zloben kot pa je predlog McDuffie-a, ki ga imamo sedaj pred našo zbornico. Ali so se cene življenjskih potrebščin tako materialno znižale, da je priporočilo za znižanje plač upravičljivo? Meni se zdi vredno pripomniti, da plačujete danes ravno toliko za prave čevlje, za eno obleko, za rent, zdravila in enako, kot ste plačevali 2. oktobra, 1930, ko se je predsednik Hoover izjavil proti znižanju plač.

"Pred nekoliko urami je načelnik ekonomskega oddelka poslanske zbornice, Mr. McDuffie, povedal članom te zbornice sledeče: "Možje in ženske korakajo v čredah nad naše sodnije, nad naše prestolice in zahtevajo, da se vladni stroški znižajo."

"Naj odgovorim odličnemu načelniku ekonomskega oddelka, da mnogo tisoč zveznih uslužbencev, to so oni, ki bi bili prizadeti radi znižanih plač, oni, katere boste udarili danes, ko boste skušali znižati njih ameriški standard življenja, da bodo ti tisoči kmalu povečali dnevne obiske naših sodnij v svojih okrajih, ko bodo videli in pričali, kakor se prodajajo njih male domačije radi dolgov in neplačanih davkov.

D O P I S I

Warren, O.—Zopet hočem prišli do zaključka, da edina pot napisati par vrstic v naši list da se omeji brezposelnost in pre-
Ameriško Domovino. Rad čitam dopise iz raznih naselbin in poročila, kako in kaj se tu in tam godi našim ljudem. Kot vidim, da se delavske razmere nikakor ne počnejo izboljšati. Vedno je več nezaposlenosti in dnevni zaslužki so vedno manjši. Vodniki delavstva in načelniki tovarnen so neplačanih računov po trgovini-

nah, v davkarji in drugod. Z delom, kot ga imamo sedaj, oziroma s časom, ki ga moramo nameniti za denar za nizko plačo, kot je upeljana, je človek lahko vesel, če obstoji pri svojem in se ne pogreza v dolgove.

Tudi tukajšnja tovarna R. J. & Steel, ki je imela nekaj zaposlenih preko deset tisoč delavcev, jih nima sedaj niti ene tretine tega. Hoče pa, da bi več ljudi delalo in je upeljala šesturni delovnik. Tisti, ki je bil brez dela dlje časa, je vesel, ker bo imel priliko vsaj nekaj zaslužiti. Res, lepo je slišati, ko se govori: "V tovarni, kjer je bilo vposlenih poprej tri tisoč ljudi, jih bo delalo sedaj štiri tisoč, ki bo opravljalo ravno ista dela in za ravno isto plačo kot sedaj." Delodajalci niso s tem nič oškodovani, pač pa so celo na boljšem, ker bodo imeli na delu svežo moč vsakih šest ur, mesto na osem. S tem se bo produkcija njih izdelka povečala, ne da bi jih to kaj več stalo. Pri napornem delu se človek upeha, ako dela osem ur neprestano in delavec ni mogel zadnji dve uri toliko producirati, kot prvi dve. Torej je čisto jasno, da bodo kompanije dobile veliko več za ravno isto plačo, ki so jo plačevali do sedaj. In delavec bo moral že itak skromen zaslužek deliti z onimi, ki bodo upošleni na novo. Jeklarski magnati bodo pa vlekli masne dividende in kljub temu poročali, koliko so na izgubi v teh treh in drugih treh mesecih. Ne vem, kako je to logično, ker ko so plačevali visoko plačo, so imeli sijajne profite za manjšo produkcijo, a sedaj, ko jim delavec izdelal mnogo več in skoro zastoj, imajo pa izgubo. Tako, na primer, je tukajšnja izdelovalnica železnih sodov in drugih takih posod, imela pred nekaj leti zaposlene delavce, ki so služili od deset do dvajset dolarjev dnevno. Sedaj je pa odslavila moške in jih nadomestila z ženskimi in jim plačuje od petnajst do dvajset centov na uro za ravno ista dela. In z izboljšanimi stroji producirajo veliko več.

Torej čegava je krivda, da se je tako daleč zabredlo? Ali je to Hooverjev načrt za sijajno prosperiteto, ali je krivda nezavednega delavstva? Prvi je gotovo "nedolžen" in si umiva roke kot Poncij Pilat, ko je obsodil Krista v smrt na križu.

V teh težkih časih pa je potrebno ljudstvu tudi malo razvedrila, zato smo tukajšnji Slovenci sklenili, da priredimo za zaključek sezone prav prijetno zabavo. Imeli bomo namreč v tukajšnjem jugoslovanskem domu za korist izdaje, zelo zanimivo igro "Trije vaški svetniki." To igro bo uprizorilo dramsko društvo "Anton Verovšek" iz Collinwooda. To bo nekaj čisto novega za našo naselbino in okolico. Ker se kaj takega le malo-kekdaj vidi na naših odrih, bi ne smel nihče zamuditi te prilike, ki se nam sedaj nudi, ker gotovo bi mu bilo žal pozneje.

Hočem v kratkem nekoliko opisati to igro. Igra je v treh dejanjih in vsa prepleta z najboljšim humorjem. Povzeta je iz vaškega življenja in predstavlja tri člane društva "Za zaščito javne morale." Vsi trije člani so pa baje nezakonski očetje otroka neke bivše dekle v tej vasi, Črne Lizike. To dekle pa že več let stanuje nekje za hribi in vsi trije plačujejo že devetnajst let po dvajset goldinarjev mesečno za dva otroka. Njih društvo pa dobi končno v roke ljubavna pisma "Črne Lizike" in med njimi nastane strah in trepet, če se bodo njih ljubavne razmere razkrinkale. Po raznih zapletljivih pride na dan, da Lizika sploh nobenega otroka ni imela in so "trije vaški svetniki" plačevali ali-mente radi svoje slabe vesti.

K temu je avtor dodal še mnogo drugih zanimivih dogodkov: hčerka, učitelj, ženin Jakec izza hribov, srečen konec za dva ženina, tako da se poda v prijetnih dogodkih vse vaško življenje gledalcu pred oči. V tej igri je toliko nepriljubljene zanimivosti, da je moralo dramsko društvo "Anton Verovšek" igro ponoviti. Gotovo bo tudi nam ugajala, torej udeležimo se je vsi, v soboto 14. maja ob sedmih zvečer v Jugoslovanskem domu na Burton St.

Ker ni dovolj prostora, da bi vso igro bolj natančno opisal, je najboljša, da jo vsak osebno vidi in uživa vse veselje in humor, ki ga vam bo dala igra. Po končani igri bo pa prosta zabava in ples. Za suha grla in prazne želodec bo pa tudi vsega v obilici pripravljeno. Torej ste prav pri-
jajno vabljeni vsi rojaki iz te naselbine in od drugod, kot: Niles, Girard, Salem, Sharon in Bessemer, Pa. Pa tudi Clevelandčane prav prijazno vabimo, da pridejo ta večer k nam na pošteno razvedrilo. Vabimo tudi rojake iz Fairporta, O. Ako nas bo več, bo tem lepša zabava in bomo prav imenitno zaključili spomladansko sezono.

Zahvaljujoč se že naprej za udeležbo, vas vse skupaj lepo pozdravljam in vam ključem: na veselo svidenje v soboto 14. maja v Jugoslovanskem domu v Warren, O.

Frank Ponikvar.

Euclid, O.—Kaj bo na 15. maja v Euclidu? Kakor v sanjah smo gledale pred seboj na ta dan, ki se nam je zdel tako daleč, a je vendar prišel. Drage članice podružnice št. 32 SZZ, zavedajte

se, da je dan 15. maja največji dan za našo podružnico. Tista, ki bo brez važnega vzroka prezrla ta spominski dan, ji bo žal. Zato pa, drage sestre, vsaka naj bo pripravljena, da se udeleži slavnosti ob dveh popoldne in ob 7:30 pa banketa.

Saj je nas že vendar nekaj skupaj, pa so vedno ene in iste pri seji, zato se pa prosi vse, da se vsaj udeleže te važne slavnosti razviti zastave. Ravno tako se obračam na vsa slovenska društva, da se udeleže te naše slavnosti korporativno. Cenjeni člani in članice vseh društev! Pridite in ne prezrite tega klica, Pridite s svojimi krasnimi zastavami, da bo naša slavnost večja. Cenjena društva, ki ste obhajala take spominske dneve, ste bili gotovo hvaležni vsem onim, ki so se odzvali vašemu klicu. Tudi naša podružnica je razposlala vsem društvom od blizu in daleč vabila. Jako mi je žal, ko sta se izrazila dva bližnja društva, da nista dobila vabila, dasi so bila razposlana vsem.

Prosim vse one, ki se bodo udeležili te naše slavnosti, da se zberejo na 222nd St. pri cerkvi sv. Kristine ob dveh popoldne. Prosi in pričakuje se, da se boste vsi odzvali temu našemu prijaznemu vabilu. Najlepše pozdrave vsem čitateljem tega lista.

Terezija Zdešar.

Vesti iz domovine

—Umrl je v Metliki g. Jože Vukšinič, posestnik, lesni trgovec in gostilničar v Metliki, star 75 let. Lepa doba, toda kar je še več, bil je mož, ki teh let ni zidal le zase. Bil je stebel našega zadrugništva, ki je v najbolj kritičnih časih rešil našemu rodu naše zadruge.

—V Ljubljani je umrla gđ. Marija Paulin, sestra g. prof. Alfonza Paulina.

—Na Jesenicah je umrl splošno znani tovarniški ključavničar Valentin Gašperin, star 82 let. Bil je eden izmed tistih, ki so bili v svojem poklicu pravi umetniki. Tako je rajnik Gašperin napravil žepni nož, ki mu ga je bilo treba iskati para. Značilno za njegovo ljubeznivost namram jeseniški duhovščini je bilo, da je vsakemu novodošlemu kaplanu na Jesenicah napravil tak žepni nož ter mu ga z imenom graviranega prinesel v župnišče.

—V Preski pri Medvodah je po kratki bolezni umrl daleč na okoli znani Cvajner Andrej. Nad vse lep pogreb je pričal, da je bil umrlj zelo ugleden mož. Pokojni je bil predsednik kmetijske podružnice, nad 30 let občinski odbornik, bivši dolgoletni odbornik tuk. hranilnice in po-sojilnice, cerkv. ključar itd.

—Dvakrat je ušel smrti. Pol ure iz Starega trga se nahaja parna žaga dedičev Franja Zagarja v vasi Markovcu. Mimo žage teče potok Obrh, ki goni turbino za proizvodnjo elektrike za obrat. V skladišču žage so hodi zloženi 10 do 15 metrov visoko. Pri tem podjetju je med drugimi zaposlen tudi Franc Avsec, stanujoč v Knežji njivi. Ko so delavci v sredo popoldne okoli 13. ure valili hlode na vozike, s katerimi jih vozijo na žago, se je nenadno kup hlodov začel rušiti. Avsec je baš nesel shranit svojo kanglico, v kateri je imel obed, in je ves preplašen zapazil smrtno nevarnost. Ker se drugače ni mogel izogniti vstalcim se hlodom in neizbežni smrti, je skočil v močno narasli potok Obrh, kamor se je usula tudi večja množina hlodov. K sreči je mož znal tako dobro plavati, da se je po mučni borbi z deročimi valovi naposled srečno rešil iz vodnih vrtincev. Ko je prišel na breg, je še vedno krčevito držal v rokah kanglico in bil tako zelo zmeden, da je izgubil vsako orientacijo. Hotel je bežati proti domu, pa je tekel v nasprotno smer. Ostali, ki so bili priča dogodku, so takoj be-

žali na žago ter jo ustavili, da bi voda Avsca, ko se je boril z valovi, ne zanesla v turbino.

—Nenadoma je umrl za srčno kapjo Rozman Franc iz Zagorice, usnarj v tovarni P. Knaflča v Smartnem pri Litiji. Delal je do zadnjega. Ponoči mu je naenkrat postalo slabo. Zapušta pet otrok.

—Umrl je v Stražišču Jože Benedik, posestnik. Pokojni je bil star 92 let in bil splošno priljubljen.

—Smrt Prekmurke na zagrebškem kolodvoru. 25 letna Marija Žišková iz Čentibe pri Dolnji Lendavi je prispela v Zagreb in potožila svoji prijateljici, da je bila v vseh bolnicah, a je niso mogli nikjer sprejeti. Sirota je imela jetiko. Obvestili so njene svojce. Njen svak je prispel v Zagreb ter odpeljal Marijo z avtomobilom na kolodvor. Bila je že tako slaba, da jo je moral odnesti v vagon. Sirota je že v vlak na kolodvoru umrla.

—Trikrat jih je obiskala smrt na belo nedeljo. Po kratki bolezni je na belo nedeljo zatislil oči g. Anton Koren, logar snežniške graščine in posestnik v Nadlesku, star 74 let. Pokojnik je bil blag mož, vzoren gospodar in skrben družinski oče. Zapušta žalujočo ženo in šest otrok. Zanimivo je, da sta v družini umrla že prej en sin in ena hči tudi na belo nedeljo in skoro ob isti uri.

—Smrt starost lovcv. V Vrhpolju je umrl okoli 80 let stari Franc Gorenc, vnet ljubitelj narave in starostu tukajšnjih lovcv. Pokončal je rekordno število divjačine in je tudi slovel kot najboljši strelec.

—Dne 10. aprila je umrl v Osredku pri Sv. Vidu nad Cerknico Janez Klančar v 80. letu starosti.

SLABE NADE PREKMURSKIH SEZONSKIH DELAVCEV

Murska Sobota, aprila. Iz vseh krajev Prekmurja prihajajo delavci v Mursko Sobotu, da si izposlujejo delo pri borzi dela ali pa pri Francoski družbi za vseljevanje. Posebno pri poslednji je mnogo povpraševanja po delu zaradi tega, ker je v Franciji boljši zaslužek kakor v Nemčiji. Dve manjši skupini delavcev sta že odpotovali v Francijo. V bodočih dneh pa bodo odpotovali tjakaj večje skupine, ker se glavno delo prične šele ob koncu aprila in v za-

četku maja. Te dni je odpotovalo v Nemčijo z mariborske postaje 500 sezonskih delavcev iz Prekmurja. Znak letošnjih hudih razmer pa je dejstvo, da sta v lanskem letu odšli iz Prekmurja dve skupini že meseca januarja in ena februarja. Iz tega se da že sklepati, da bo letošnja zaposlitev sezonskih delavcev v tujini daleč zaostala za lansko.

Za delo v Franciji se je prijavilo okrog 3000 delavcev. Vse te množice pa ne bo mogoče zaposliti tudi zaradi tega, ker se še od lanskega leta nahaja v Franciji ogromno število prekmurških delavcev, ki se še niso vrnili, nego so ostali in se upoštevajo tisti delavci in tiste delavke, za katere prosi gospodar po Francoski družbi za vseljevanje. Takih primerov ni malo, kar je pač dokaz za priljubljenosti našega delavca, ki slovi zaradi svoje poštenosti in prirojene skromnosti tudi v tujini.

Prav huda je izbira, koga odpustiti v Francijo, ker so pač vsi prosilci potrebni zaslužka. K Francoski družbi za vseljevanje se ne zatekajo samo delavci iz Prekmurja, temveč tudi iz Preloga, Čakovca in iz srezov Ljutomer, Ptuja in drugih. V lanskem letu je odšlo v Francijo 2040 delavcev. Koliko jih bo mogoče letos spraviti tja, je pa še v rokah usode.

IZ ŽIVLJENJA ROJAKOV V FRANCIJI

Combelle-Mines de Brasac, aprila. —Tukaj je 20. marca preminula ga. Ana Šemetova štiri dni po porodu za zadrževanjem. Pokojnica je bila poročena devet mesecev in stara šele 22 let. Bila je svojemu možu dobra žena. Naj ji bo lahka tuja zemlja.

Iz Francije sta bila te dni izgnana dva rojaka zaradi slabe vedenja. Žalostno je, da taki siroveži in pretepači uničujejo sicer dober sloves slovenskih delavcev.

Tukajšnje podjetje ima svojo kantino, ki je prav lepo urejena in ima prostora za 60 ljudi. To kantino sta imela rojaka Alojzij Krajnc in njegova žena. Zato je dobila ime slovenska kantina. Zaradi neprimerne postopanja z delavci, po večini rojaki, ki so bivali v kantini, je ravnatelj odzvel kantino Krajncu. Kantino je dobil sedaj Jože Kovač. Ljudje so z njim zadovoljni kljub temu, da ima hrano po isti ceni, kakor je bila prej, to je po enajst frankov.

Zabeležiti moramo tudi žalostno zgodbo nezveste žene. Naš jugoslovanski rojak Jelenković je dobil svojo ženo Vekosavo s tremi otroki pred dvema letoma k sebi. Tu sta dobila še enega otroka. Nedavno pa se je Vukosava zagledala v drugega. Ko je njen mož to opazil, je svojo ženo z otroki lepo odpeljal domov v Srbijo. Žena pa ni šla domov, temveč je ostala s svojim ljubimcem v Lyonu. Ko Jelenković ni dobil mesec dni nikakega odgovora, je šel v Lyon na konzulat, da tam pozve, ali je žena sploh šla domov. Ko je nesrečni rojak dobil tam svojo ženo z njenim ljubimcem, jo je prosil, naj se vrne k njemu. Vse prošnje pa so bile zaman. Teda je vzel Jelenković tri otroke in se vrnil z njimi v Combelle.

Kratek čas nato je zopet šel v Lyon in ponovno nagovarjal ženo vpriči njenega ljubimca k pameti. Nezvesta žena mu je odgovorila, da ga več ne mara, nato pa je pograbila velik kuhinjski nož in z njim možu prebodla levo roko. Ves razburjen je Jelenković potegnil samokres in ustrelil zapeljivca, ženo pa je sedemnajstkrat z nožem zabodel, tako da sta ostala oba na mestu mrtva. Nato je vzel Jelenković otroka in se šel sam javiti na policijo, kjer so ga zaprli. V mesecu avgustu bo proti njemu sodna razprava.

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

Gost podari domači hčerki pol dolarja. Dekletce spravi denar, a se pozabi zahvaliti zanj. Mat ji oistro pokara: "Ali veš kaj bi morala storiti? Kaj pa jaz rečem tvojemu očetu, kadar mi da denar?"

Dekletce premišlja, pa pravi: "Ti rečeš vedno očku: 'Ali je to vse?'"

Če verjamete al' pa ne.

Stotnik zaloti svojega slugo Janeza, ki je pravkar prav pošteno potegnil iz steklenice, v kateri je bil fin konjak.

"Kaj, kako si predrzneš piti kar iz steklenice!" ga nahruli stotnik ves razjarjen.

"Oprostite, gospod stotnik, nisem ravno mogel najti nobenega kozarčka," se opravičuje sluga.

"Sem slišal, da je tvoja žena zopet bolna. Ali je nevarno?" "Ej, ja! Saj veš, da se ženske nikdar dobro ne počutijo, če niso malo bolne."

Pisatelj, poln idealov, vzdihne: "Oh, ta današnji svet! Ničesar ni, da bi nam nudilo res pravo, neskajljeno, srčno veselje in zadovoljnost!"

"No, potem pa gotovo niste še nikdar jedli prešičeve glave s hrenom," ga opomin dobrodušnih trgovcev.

Blizu Ljubljane se vrše vojaške vaje. Pod nizkih gričem leži 17 pešpolk, onstran griča je pa sovražnik, 27. belgijski. Mimo prihaja major in pokliče enoletnega prostovoljca Pirkerja in ga vpraša:

"Znate plezati?"

"Znam, gospod major."

"Potem splezajte na onole smreko in poglejte koliko ima sovražnik za gričem strojnih pušk."

"Tako, gospod major!"

Enoletnik spleza na smreko. Ko je bil na vrhu, mu zakliče major:

"No, kaj vidite?"

"Ničesar, gospod major!"

"Ničesar ne vidite? Kako to, da ne vidite ničesar?"

"Pokorno javim, gospod major, da zato ničesar ne vidim, ker sem kratkoviden."

V senatni zbornici imajo postavu, ki prepoveduje senatorjem v zbornici kaditi. Toda nobena postavu jim ne prepoveduje brati časopisov ali pa dremati med zasedanjem.

Mož se odpravlja na daljše potovanje. Žena mu pripravi v kovčeg vse potrebne stvari in mu že naprej žuga, naj se obnaša po svetu, kot se to spodobi dobremu in poštenemu zakonskemu možu. Končno mu pa še reče:

"Pa da veš, ko se boš peljal domov, se vsedi v prvi vagon na vlaku, da boš prej doma."

Žena pride k zdravniku in mu reče:

"Gospod doktor! Kaj naj napravim z mojim možem? Če bi mi dali kak dober nasvet."

"Kaj pa mu je?" vpraša zdravnik.

"Sama ne vem, kaj mu je. Kadar mu ni dobro, se opije, a kadar se opije, mu pa zopet ni dobro."

"Ti si bil pri smrtni postelji prijatelja Zmazeta; kaj so pa bile njegove zadnje besede?"

"Sploh ni prišel do tega, ker je bila do zadnjega njegova žena zraven."

"Kaj, tako star se hočeš oženiti s tako mladim dekletom?"

"Seveda, če že ugrizneš v kisló jabolko, mora biti vsaj to rdeče."

Sree gledališke igralka je tako kot romarski voz: kadar je najbolj poln, pa je še vedno prostor za enega.

Gost podari domači hčerki pol dolarja. Dekletce spravi denar, a se pozabi zahvaliti zanj. Mat ji oistro pokara: "Ali veš kaj bi morala storiti? Kaj pa jaz rečem tvojemu očetu, kadar mi da denar?"

Dekletce premišlja, pa pravi: "Ti rečeš vedno očku: 'Ali je to vse?'"

Za naše gospodinjce

Imenik raznih društev

Preprogo iz trave, ki je oble-
dela, nesi na vrt in jo prebarvaj
z navadno hišno barvo.

Mal zavojček jagod ne zado-
stuje za veliko družino, zato jih
zmelji in jih polij na kekse ali
sladoled.

Porabi vsak koček zemlje pri
hiši in vsadi cvetlice ali pa ze-
lenjavo.

Ako nimaš vrta, lahko gojiš
grah v lončkih, ako vdenes drob-
ne palčke, ob katerih se bo grah
ovijal.

Kote v kopalni banji najlože
omije, ako rabiš omelo na dol-
gi palci. Pri tem rabi mlo ali
kako drugo podobno sredstvo
(cleanser n. pr.).

Fizol in druge take stvari boš
hitreje skuhala, ako jih namo-
čiš preko noči v vodi. Kuhaj
jih ravno v tisti vodi, kjer so se
namakale. Za zelenjavo pa ra-
bi svežo vodo.

Da imaš mizo v kuhinji ved-
no lepo, postavi vselej, kadar
postavljaš na mizo vročo posodo,
v kateri kuhaš, male kose lino-
leja. To je zlasti priporočljivo
za mize, ki imajo pokrov iz
emajla.

DOSLUŽENCI
Predsednik Joseph Lozar, podpred-
sednik Andrew Lekšan, tajnik John
J. Kikol, 5345 Spencer Ave.; blagaj-
nik Joseph Marković, zapisnikar
Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank
Kuhar, Andrew Lekšan, Frank Vi-
nari. Zastavonoša Joe Skuly. Zdrav-
nik: dr. Kern, dr. Oman, dr. Perme.
Zastopnik skupnih društev fare sv.
Vida: Frank Brancelj. Zastopnik na
delniški seji S. N. Doma: John J.
Kikol. Društvo Dosluženci je na
dobri finančni podlagi. Ima nad
\$7,000 premoženja in plačuje \$8 te-
denške bolniške podpore. Društvo
priredi časten pogreb za umrlim članom
z udeležbo vseh članov. Društvo
zboruje vsako četrto nedeljo v mesecu
v sobi št. 3, staro poslopje, Slov. Nar.
Dom. Slovenci in Hrvati od 16. do
45. leta se vabijo k pristopu.

SV. JOZEFA, ŠT. 146 KSKJ
Predsednik Math Zupančič, 3540 E.
81st St.; podpredsednik John Kužnik,
prvi tajnik Dominik Blatnik, 3550 E.
81st St.; drugi tajnik John Kaplan,
blagajnik Joseph Lekan, 3568 E. 81st
St.; zapisnikar Frank Papež. Nad-
zorni odbor: Vladimir Volcansek,
John Kužnik in Rudolph Kenik.
Društveni zdravnik Anthony J. Per-
ko, 3493 E. 93d St. Društvo zboruje
vsako prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri
popoldne v Slov. Nar. Domu.

ŽUJEMBERK
Predsednik Louis Roje, podpredsed-
nik Andrej Škerij, tajnik John Ubič,
1426 E. 55th St.; blagajnik Joseph
Slogar, zapisnikarica Tereziya Jak-
šić. Nadzorni odbor: Joseph Slogar
Jr., Frank Rasinger in Rok Sprajc.
Pomočniki pri blagajniku: Andrej
Škerij, John Zavar. Vratar John
Jakšić. Zdravnika sta dr. Kern in
dr. Perme. Društvene seje se vrše
vsako prvo sredo v mesecu v Slov.
Nar. Domu, soba št. 3 staro poslopje.

SLOVENIJA
Predsednik Louis Tomšič, 3846 St.
Clair Ave.; podpredsednik Math Vin-
telič, 998 E. 78th St.; tajnik Joseph
Derenda, 5334 Spencer Ave.; blagaj-
nik John Fortuna, 1401 E. 47th St.;
zapisnikar George Matijak, 1182 E.
71st St. Nadzorniki: Vihelice, Germ
in Milnar. Društveni zdravnik: dr.
Kern, dr. Perme in dr. Oman. Dru-
štvo zboruje vsako prvo nedeljo v me-
secu v Slov. Nar. Domu, staro po-
slopje.

LOVSKO DR. SV. EVSTAHIJA
Predsednik Anton Bevec, podpred-
sednik Frank Kosten, tajnik Henry
Krantz, 6113 St. Clair Ave.; blagaj-
nik Frank Lušin, 387 E. 163d St.; za-
pisnikar Frank Prznik. Nadzorniki:
Frank Lesar, John Renko in Frank
Petrič. Zastavonoša Joseph Japelj.
Zastopnik: S. N. D. Frank Petrič
in zdravnik: dr. F. J. Kern, in dr. An-
ton Skur. Društvo zboruje vsako tret-
jo nedeljo v mesecu v Grdinovi dvor-
ani ob 9. uri popoldne.

SV. JOSEFA
Predsednik F. J. Kern, 1583 E.
41st St.; podpredsednik Joseph Lau-
rie, 678 Bliss Rd.; tajnik John Kern,
1089 E. 64th St.; zapisnikar Anton
Bolka, 509 E. 143d St.; blagajnik Jo-
seph Erbeznik, 6215 Carl Ave.; za-
stopnik za Collinwood Frank Kosmril,
455 E. 152d St. Nadzorniki: John H.
Urbas, Frank Zakrajšek in Anton
Zakrajšek. Zdravniki: dr. Seliskar.
Društvo zboruje vsako četrto nedeljo
v mesecu v Slov. Nar. Domu, staro
poslopje, soba št. 3.

SV. ALOZIJA
Predsednik John Vidmar, podpred-
sednik Jakob Resnik, prvi tajnik
John Rogel, 3556 E. 80th St.; drugi
tajnik Joseph Miller, blagajnik Frank
Stražar. Nadzorniki: Joseph Mayer,
Frank Muh in Anton Skrl. Zastop-
nika za Slov. Nar. Dom v Newburgu:
Joseph Mayer in John Perko, zastop-
nika za Slov. Nar. Dom v Maple
Heights: Martin Mirtel in John Pes-
kar. Društveni zdravnik dr. A. J.
Perko. Društvo zboruje vsako četrto
nedeljo v mesecu v Slov. Nar. Domu
na 80. cesti. Sprejema nove člane od
16. do 45. leta.

KRANJ
Predsednik Math Kern, 19105 Mo-
hawk Ave.; podpredsednik John Bro-
lich, 1275 E. 55th St.; tajnik Joseph
Kern, 1240 E. 61st St.; blagajnik An-
ton Salovic, 1075 E. 61st St. Nadzor-
niki: John Kern, Frank Baznik in
Frank Fende. Zdravniki: dr. F. J.
Kern, dr. L. J. Perme, dr. Anton
Skur. Društvo zboruje vsako prvo
sredo v mesecu ob 7:30 zvečer v Gr-
dinovi dvorani, 6025 St. Clair Ave.
Društvo plačuje \$6 bolniške podpore
na teden, in \$100 posmrtnine za \$1
mesecine. Sprejema nove člane in
članice od 16. do 45. leta.

ZVON
Predsednik Andrew Režin, podpred-
sednik Joseph Blatnik, tajnik An-
drew Žagar, 3569 E. 80th St.; blagaj-
nik Joseph Plut, zapisnikar Anton
Meljnar. Nadzorniki: Silvester Pau-
lin, Domen Blatnik in Anton Erja-
vec. Pevovodja Primož Kogoj. Vra-
tar John Cvet. Zdravniki dr. A. J.
Perko. Zastopnika za Slov. Nar. Dom
Anton Erjavec, Domen Blatnik. Za
Slov. Nar. Dom v Maple Heights:
John Cvet. Seje se vršijo vsako četr-
to nedeljo v mesecu ob 9:30 popoldne
v Slov. Nar. Domu na 80. cesti.

LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1102 E.
64th St.; podpredsednik Frank Tru-
den, tajnik John Znidaršič, 6617
Schaffer Ave.; blagajnik in zapisnikar
John Speth Jr., nadzorniki: John
Kravec, John Mikar in John Ster-
le. Društvo zboruje vsako četrto so-
boto v mesecu v Slov. Nar. Domu,
soba št. 4, staro poslopje. Društvo
plačuje \$200 smrtnine in \$1 dnevne
bolniške podpore za \$1 mesečine.
Sprejema nove člane od 16. do 45.
leta s prosto pristopnino in zdravni-
sko preiskavo. Društveni zdravnik
so: dr. Oman, dr. Kern, dr. Seliskar
in dr. Oman. Zastopnik za Slov.
Nar. Dom in Klub društev Slov. Nar.
Doma John Znidaršič.

SV. ANTONA, ŠT. 138 K. O. F.
Predsednik Anton Skul, podpred-
sednik John Hrovat, finančni tajnik
Anthony Skul, 1074 E. 74th St.; ta-
jnik-zapisnikar Joseph Perpar, 5805

Prosser Ave.; blagajnik Joseph Gla-
vich, 6210 Shade Ave.; pregledovalci
knjig: Joseph Hrovat, John Hrovat
Jr., John Strle. Redar Joseph Meg-
lich, vratar Stefan Primož. Društvo
zboruje vsaki tretji ponedeljek v me-
secu ob 7:30 zvečer v stari soli sv. Vida.
Člani se sprejemajo od 16. do 60. leta.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Frank Perme, podpred-
sednica Julija Brezovar, finančna ta-
jnica Eva Peterlin, 1165 E. 60th St.;
zapisnikar John Sušnik, pomožna za-
pisnikarica Ana Cirar, blagajnik
Frank Majer, pomožni blagajnik John
Hrovat. Nadzorniki: Anthony J.
Fortuna, Frank Bogovič in Josip Me-
glič. Seje se vrše četrto sredo v me-
secu, v dvorani stare šole sv. Vida.
Društva, ki želijo sodelovati, naj iz-
volijo dva zastopnika in ju pošljejo na
sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti.
Vse zastopnike se pa prosil, da se
redno udeležujejo seji in s poročajo o
njih delovanju na društvenih sejah.

SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ
Predsednik Anton Skulj, 1099 E.
71st St.; tajnik Anthony J. Fortuna,
1093 E. 64th St.; blagajnik Ignac Še-
pčić. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar, dr.
M. E. Oman, dr. L. J. Perme, dr. A.
J. Perko. Društvo zboruje prvo ne-
deljo v mesecu v Knausovi dvorani ob
1. uri popoldne. Asement se pobira
na seji samo od 11. popoldne do 3.
popoldne. V društvo se sprejemajo
člani in članice od 16. do 55. leta.
Zavarujete se lahko za 20-letno zava-
rovanje ali za dosmrtno od \$250 do
\$2,000. Bolniška podpora je \$7 in \$14
na teden. V slučaju bolezni se naj
bolnik javi pri tajniku, da naj zdrav-
niški list in karto in se naj ravna po
jednotnih pravilih. V društvo se
sprejemajo tudi otroci od rojstva do
16. leta.

DVOR BARAGA, 137 C. O. F.
Nadborštinar Frank Perme, pod-
borštinar Anton Hlabše, finančni ta-
jnik Charles Baznik, zapisnikar Matt
Baznik, blagajnik Martin Dulc, bivši
podborštinar Lovrenc Zupančič. Nad-
zorniki: Ivan Zupan, John Kikol,
Henry Opaček. Delegata John Hoče-
var in Ernest Kobe. Duhovni vodja
Rev. B. J. Ponikvar. Vratar Frank
Skerl. Sprevidtelja Louis Erste in
Frank Habjan. Zastavonoša Frank
Krcnc. Društvo zboruje tretji petek
v mesecu v stari soli sv. Vida.

SLOV. NAR. DOM, NEWBURG
Josip Lekan, predsednik; Andrej
Slak, podpredsednik; Florian Cesar
tajnik; Frank Kužnik, blagajnik;
Louis Supan, zapisnikar; Louis Fer-
folia, Joseph Plut, Joseph Košak,
nadzorniki; Andrej Žagar, oskrbnik;
Josip Smrdel, Josip Lekan, 81. cesta,
Mike Vrček, Louis Simončič, Josip
Blatnik, Josip Vrček, Rudolph Novak,
Matija Zupančič, direktorji. Člen-
mu občinstvu se naznanja, da se od-
daja velika dvorana s kuhinjo vred
za razne, prireditve, koncerte, poroke,
društvene veselice in razna zborov-
anja po primerni nakladi cen. Mesečne
seje direktorjev in društvenih zastop-
nikov se vrše drugi torek v mesecu
ob 7:30 zvečer.

**SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO
LIRA**
Predsednik Rudolph Svigelj, 1411
Clement Rd.; podpredsednik in pe-
vovodja Peter Smrtnjak, 6129 St.
Clair Ave.; tajnica Mary Maček, 5318
Prosser Ave.; blagajnik Frank Svig-
el, 968 E. 77th St.; organistator Ru-
dolph Svigelj, 1411 Clement Ave.;
Mary Brunwick, Rudolph Polc in
Mary Brodnik, nadzorniki.

DRUŠTVO Z. M. B.
Andy Sadar, predsednik, 6811 Bon-
na Avenue; Louis Fink, podpred-
sednik; Joseph Centa, 1175 Addison
Road, tajnik in zapisnikar; Joseph
Glaivič, finančni tajnik; John Jančar
ml., Frank H. Mervar in Anton
Fink, nadzorniki. Društvena zdravni-
ka sta dr. Oman in dr. Skur. Društvo
zboruje tretji ponedeljek v mesecu ob
8. uri zvečer v S. N. Domu, staro po-
slopje. Seje na dobri finančni podla-
gi sprejema fantje in moške od 16. do
33. leta. Plačuje \$7 na teden bolniške
podpore. Vsa pojasnila dobite pri
odboru.

**DRUŠTVO SV. ANTONA PADOVAN-
SKEGA V NEWBURGU**
Predsednik Joseph Globokar, pod-
predsednik Joseph Kenik, tajnik Louis
Hočevar, 9914 Elizabeth Ave.; zap-
isnikar Frank Papeš, blagajnik Frank
Marinčič. Nadzorni odbor: Anton
Hrovat, Frank Perko in Anton Gla-
van. Zastopniki za S. N. Dom v
Newburgu: Joseph Lekan in Joseph
Globokar, za S. N. Dom v Maple
Heights: Frank Glaivič. Društvo zbo-
ruje četrto nedeljo v mesecu ob 1.
uri popoldne v S. N. Domu na 80.
cesti.

DRUŠTVO SRCA MARJE (staro)
Predsednica Mrs. Julija Brezovar,
podpredsednica Mrs. Mary Grdina,
tajnica Mrs. Frances Novak, 6326
Carl Ave.; druga tajnica Mrs. Mary
Bradač, 1153 E. 167th St.; blagajnica
Mrs. C. Perme, vratarica Mrs. F. Ka-
sunčič. Prva odbornica Mrs. M. Skulj,
druga odbornica, Mr. A. Erbeznik.
Nadzornice: Mrs. Louise Pikiš, Mrs.
Genovefa Zupan, Mrs. Jennie Brod-
nik. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar,
dr. L. J. Perme, dr. M. F. Oman. Se-
je se vršijo drugo nedeljo v mesecu v
stari soli sv. Vida na 62. cesti.

DRUŠTVO SV. NEŽE, ŠT. 139 C.K.O.
Predsednica Mrs. M. Peterlin, pod-
predsednica Mrs. T. Kostanjšek, ta-
jnica J. Yeltz, 1096 E. 67th St.; za-
pisnikarica Mrs. F. Russ, 1099 E. 71st
St. Tel. Endicott 0369-J; blagajni-
čarka Mrs. C. Perme, vratarica Mrs.
F. Kasunčič. Nadzornice: Mrs. M.
Peterlin, Mrs. J. Peterlin, Mrs. M.
Novak. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar,
kar, dr. L. J. Perme. Seje se vršijo
tretjo sredo v mesecu v stari soli sv.
Vida na 62. cesti.

**SLOVENSKO KATOLIŠKO POD-
PORNO DRUŠTVO PRESVETEGA
SRCA JEZUSOVEGA**
Predsednik John Levstik, 645 E.
115th St.; podpredsednik Jernej Kra-
šovec, tajnik Leo Novak, 7610 Lock-
yer Ave.; blagajnik Andrej Tekavec,
1023 E. 72d St.; zapisnikar Anton
Zaje. Nadzorni odbor: Frank Kom-
idar, John Martinčič in John Lev-

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

“Oprostite, dragi očka! Tebi
je, žal, vseeno: noč ali dan.”

“Ničesar si ne očitaj, prijat-
elj!” je odgovoril Mihael Strogov
in z roko potegnil preko oči.
“Dokler me boš vodil ti, vama
ne bom odveč. Odpoj si torej
nekoliko ur! Tudi Nadja naj se
uleže! Jutri nas čaka naporen
dan!”

Mihael Strogovu, Nadji in
Nikolaju ni bilo treba dolgo is-
kati prenočišča. Prva hiša, ki
so jo odprli, je bila prazna ka-
kor vse druge. V njej so našli
le nekoliko kupov suhega listja.
Konj je moral biti zadovoljen s
takim krmom, ker ni bilo boljše.

Živeža pa je bilo v kibitki še ve-
dno dovolj, tako da si je vsak la-
hko izbral, kolikor mu je bilo
drago. Po večerji so poklekli
pred skromno podobo sv. Porod-
nice, ki je visela na zidu in jo je
obevala zadnja svetloba uga-
sjujoče svetiljke. Nato sta se
Nikolaj in mladenka ulegla in
kmalu zaspala, Mihael Strogov
pa je bdel, ker ni bil zaspan.

Drugi dan, 26. avgusta, se je
še pred zoro kibitka peljala skoz
brezov gozd proti bregu Jenise-
ja.

Mihael Strogov je bil v veli-
kih skrbeh. Kako bodo prišli
čez reko, ako so prebivalci raz-
bili vse ladje in brode, da za-
drže tatarski pohod? To je bilo
zelo verjetno. Ker se je že več-
krat vozil čez Jenisej, ga je po-
znal dobro. Vedel je, da je
zelo širok in deroč v obeh stru-
gah, ki si ju je izkopal med otok-
i. V navadnih razmerah ga
prevozijo brodovi, ki so nalašč
zgrajeni za prevoz potnikov, voz
in konj, komaj v treh urah in le
v velikim naporom dosežejo nje-
gov desni breg. Ako ni ob reki
nobenega broda, kako bo prišla
kibitka z ene strani na drugo?

“In vendar pridem čez reko!”
je ponavljal Mihael Strogov.

Začelo se je vprav daniti, ko
je dospela kibitka na levi breg
po enem izmed velikih drevov-
dov v parku. Na tem mestu je
bil breg kakih sto čevljev višji
od gladine Jeniseja. Bilo ga je
torej lahko pregledati na veliko
daljavo.

“Ali vidita kak brod?” je
vprašal Mihael Strogov in je
brez dvoma iz navade željno po-
gledoval z ene strani na drugo,
kteror bi mogel sam kaj opaziti.
“Saj se komaj dan, brat,” je
odgovorila Nadja. “Reko po-
kriva tako gosta megla, da ni
mogoče zazreti vode.”

“Vendar pa slišim, kako šu-
mi,” je dejal Mihael Strogov.
V resnici se je slišalo izpod
najnižjih plasti megle zamolklo
šumenje valov. Voda, ki ob tem
letnem času zelo naraste, je mo-
rala biti silno deroča. Vsi trije
so poslušali in čakali, da se raz-
prši megleni zastor. Sonce se
je naglo pomikalo iznad obzor-

sk. Vratar Valentin Gornik. Za-
stopnika za Klub društev SND: An-
ton Zaje in John Levstik. Zastopni-
ka Kluba društev fare sv. Vida: John
Martinčič in Frank Levstik. Društvo
zboruje drugo nedeljo v mesecu ob 1.
uri popoldne v S. N. Domu na St.
Clair Ave., dvorana št. 1.

**SLOVENSKI NARODNI DOM
Maple Heights, O.**
Predsednik Vincent Zimšek, pod-
predsednik Andrew Režin, tajnik An-
ton Gorenc, 5208 Stanley Ave.; bla-
gajnik Frank Legan, zapisnikar Louis
Simončič. Nadzorniki: Martin Mar-
tinec, Louis Kostelec, Ludvik Vrček.
Ostali direktorji: Mike Plint, Joe Le-
gan, John Hrovat, Andrew Hočevar,
Frank Volkar, Jakob Jemec, Ignac
Novak, Anna B. Fortuna. Seje se
vršijo tretjo soboto v mesecu na 5087
Stanley Ave.

Dvor Mladé Cvetke, št. 1647 C. O. F.
Nadborštinar Anthony F. Suhadol-
nik, podborštinar Anthony Hrovat,
bivši nadborštinar Frank J. Shuster,
finančni tajnik Ciril Šusteršič, zap-
isnikar in tajnik John J. Kaplan, 3627
E. 81st St.; blagajnik Anthony Me-
lijač Jr. Nadzorniki: Florian Cesar,
Anthony Hrovat in Anthony Stepic
Jr. Sprevidtelja Cyril Lekan in
Ignatius Okoren. Duhovni vodja Rev.
John J. Oman. Vratar Joseph Perko,
zastopnik za Slovenski Narodni Dom
v Maple Heights: Anthony Hrovat.
Društveni zdravnik je dr. Anthony J.
Perko, 3493 E. 93d St. Društvo zbo-
ruje drugi petek v mesecu ob 7:30
zvečer v S. N. Domu na E. 80th St.

ja. Megla je začela kopneti v
njegovih prvih žarkih.

“Kako je?” je vprašal zopet
Mihael Strogov.

“Skozi meglo je že začela pro-
dirati dnevna svetloba,” je od-
govorila Nadja.

“Ali še ne vidiš gladine reke,
sestra?”

“Še ne!”

“Potrpi malo, dragi očka!” je
dejal Nikolaj. “Megla se bo
kmalu razpršila. Glej, že piha
veter, ki jo bo razgal. Na vi-
sokih gričih onstran reke se že
vidijo vrste dreves. Vse izginja!
Vse beži! Zlati solnčni žarki
srkajo gosto meglo! Ah, kako
je to lepo, dragi moj slepec, in
kako žalostno je, da ne moreš vi-
deti tega prizora!”

“Ali vidiš kako ladjo?” je
vprašal Mihael Strogov.

“Nobene,” je odgovoril Niko-
laj.

“Poglej dobro, prijatelj, ob
obeh bregovih tako daleč, kakor
peljejo tvoje oči! Kaka ladja,
kak brod, samo kak čoln iz lub-
ja!”

Nikolaj in Nadja sta se opri-
jela zadnjih brez, ki so rastle
ob bregu, in se sklonila nad vo-
do. Imela sta tako rekoč ne-
omejen razgled na vse strani. Je-
nisej je na tem mestu širok več
kot podrogo vrsto in teče z ve-
likansko hitrostjo po dveh raz-
lično širokih strugah. Med nje-
ma je več otokov, poraslih z jel-
šami, vrbari in topoli. Človeku
se zdi, kakor bi videl v reki za-
sidrane zelene ladje. Na drugi
strani reke se vrste visoki, z
gozdovi porasli griči, ki so za-
reli v škrlatisti jutranji svetlo-
bi. Nikolaj in Nadja sta pregle-
dala reko navzgor in navzdol ta-
ko daleč, kakor so nesle njune
oči.

Nikjer nobene ladje, ne na de-
sni ne na levi strani, ne ob bre-
govih otokih! Ljudje so odpe-
ljali ali pa razbili vse, kakor jim
je bilo ukazano. Prav gotovo!
Ako Tatarji ne dobe za most na
čolnih potrebne gradiva ob
nobenega broda, kako bo prišla
kibitka z ene strani na drugo?

“Spominjam se,” je dejal Mi-
hael Strogov, “da je više gori
pri zadnjih hišah v Krasnojars-
ku malo pristanišče, kjer se
ustavljajo brodovi. Prijatelj,
idimo ob reki navzgor in poglej,
niso li tam pozabili kakega bro-
da?”

Nikolaj je planil v označeno
smer. Nadja je prišla Mihaela
Strogova za roko in ga naglo
vodila za njim.

Ako bi našel ladjo ali pa tudi
le preprost čoln, ki bi mogel dr-
žati kibitko ali vsaj tiste, ki so
se z njo pripeljali, bi se Mihael
Strogov ne pomišljal niti en tre-
nutek, ampak bi takoj poskusil
priti čez reko.

Dvajset minut kasneje so pri-
šli vsi trije do malega pristani-
šča, kjer so tik ob vodi stale
zadnje hiše kot nekaka vasica
pod Krasnojarskom.

Toda ob bregu ni bilo nobene
ladje, nobenega čolna, prav no-
bene stvari, iz katere bi se dal
napraviti plav, potreben za tri
osebe.

Mihael Strogov je vprašal Ni-
kolaja, kako je, in ta mu je od-
govoril, da po njegovem mnenju
ni mogoče priti čez reko.

“Pa se bomo prepeljali!” je
odgovoril Mihael Strogov.

Iskali so dalje. Brskali so po
hišah, ki so bile prav tako zapu-
ščene, kakor vse v Krasnojars-
ku. Siromašne kočice, pri kate-
rih je bilo treba samo vrata od-
riniti, so bile popolnoma prazne.
Nikolaj je stikal po eni, Nadja
je tekala po drugi. Mihael Stro-
gov sam je vstopil tu in tam in
iskal z roko otipati kako stvar,
ki bi jo mogel uporabiti.

Nikolaj in mladenka sta za-
manjbrskala vse kočice. Ho-
tela sta že nehati, ko sta zasliša-
la, da ju kliče Mihael Strogov.
Oba sta hitela k bregu in opa-
zila, da je Mihael Strogov sedel
na pragu neke kočice.

“Pridita sem!” jima je zakli-
cal.

Takoj sta bila pri njem in sta

stopila z njim v kočico.

“Kaj je to?” je vprašal Miha-
el Strogov in z roko potipal raz-
lične predmete, ki so stali v neki
strambi.

“Mehovi,” je odgovoril Niko-
laj. “Pri moji veri, šest jih
je!”

“Ali so polni?”

“Da, polni kumisa. Prav,
prav! Bomo vsaj spopolnili svo-
jo zalogo.”

Kumis je okrepčujoča in celo
opojna pijača, napravljena iz
kobiljega ali velblodjega mleka.
Nikolaj je mogel biti le vesel,
da so jo iztaknili.

“Postavi enega na stran,” mu
je dejal Mihael Strogov, “dru-
ge pa izprazni!”

“Tako, dragi očka.”

“Mehovi nam bodo pomagali,
da pridemo čez Jenisej.”

“In plav?”

“Za to bomo porabili kibitko,
ki je dovolj lahka, da more pla-
vati. Njo in konja bomo z me-
hovi držali nad vodo.”

“Dobro si jo pogodil, očka!”
je zakliknil Nikolaj. “Ako nam
pomaga Bog, bomo srečno pri-
šli na drugo stran, četudi ne v
ravni črti, ker je reka zelo de-
roča.”

“Nič ne de,” je odgovoril Mi-
hael Strogov, “da le pridemo čez
reko. Irkutsko pot si bomo po-
tem že znali poiskati.”

“Na delo!” je dejal Nikolaj,
začel prazniti mehove in jih no
siti h kibitki.

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

MARIJA KUMIČIĆ:

Zle slutnje

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Dejstvo, da je Malipiero premagal slovitega nemškega sabljača je le poveljevalo njegovo junaštvo in vsi so vedeli hvalo Loredanu, ker jim ga je privedel domov s sovražnikovega ozemlja zdravega in živega. Tako so njiju prijateljske zveze postajale le še tesnejše, razlika njiju značaja jih je spajala še krepkeje, baš kakor dve različni kovini, ki dajo — stopljene v eno samo — krasen metalen zvok.

Medtem, ko se je gondola v hitrem teku približevala kopnu, so Loredanove oči krožile po svetli površini vode, a njegovo sicer bledikasto lice je zalila lahka rudečica tihe radosti nad črno lepoto vse okolice. "Kak čar, kaka raznolikost barv!" je vzkliknil oduševljeno.

Od žarkih trakov solnca obsejani valovčki so se iskriili in trepetali kakor svetli biseri. Lahka meglica je drhatala nad močvirnatim biljem, ki je zrastle iz vode, a temno modro nebo je bilo jasno kakor detinska duša, le tam v daljavi na severni strani se je zvijal okoli sneženih glav alpskih velikih oblakov, gubeč se v neizmernost. Loredan je z očmi sledil belemu oblaku, kako nastaja, kako se dviga in menja obliko in kako se izgublja v neizmerno daljavo. Iznenada je mladenič stegnil roko, njegov lepi obraz se je nekoliko zresnil, ter dejal: "Caterino, pogledj tkajakaj! Tam je naša življenje, vse naše želje. Ni ti ne opažamo, kako se pretvarja, razblinjuje, dokler popolnoma ne izgine."

Malipiero je dregnil druga v koleno: "Sanjač! Pesnik! Ne kvarj mi užitka tako krasnega dne s tako blede pripodobo! Še malo časa — in stal boš pred Bianco, najlepšo vseh Grkinj, pred biserom, kakršnega ne hrani nobena benečanska palača. A ti, ti pa misliš na minljivost! Ne išči vedno sence v solneč!"

"Oprostite, ker sem tak," je nežno odvrnil Loredan.

"Giovanni, tak si bil že v detinstvu. Čim bi se tvoje utne dotaknile vrča, bi pobledela in zadrhte, ker tudi v vinu so okušala strup. Celo med ljudmi, veselja norimi, vidiš smrt. Ne nori vendar, prosim te, ko nisi nor. Vživaj življenje v polni meri, pa samemu vragu proži roko, ako te vabi k mamljivemu plesu! ... Zmajesh z glavo? Kako pa si dosedaj živel in užival? Ničesar! Stopi tedaj sedaj enkrat za slastimi življenja! Prijatelj, stori si ime, kakršnega sem si jaz, pa boš živel v svojih pravnih kih!"

"Ime? Kako naj si ga priporim nakljub usodi?"

"Ha, ha, ha!" se je nasmejal Malipiero. "Tako kakor sem si jaz zavojeval svojo tiho srečo, katero čuvam skrito tam preko pred zavistjo brezposelnih me stnih brbljavcev."

Caterino je z roko pokazal na neko vilo, ki se je belila izmed zelenja in vzkliknil: "Bianca, ljubljena Bianca! ... Giovanni, ali se še spominjaš onega vročega dne, ko smo prodrli v pašin harem? Kdo se nas ne bi bil tedaj prestrašil! Paša je padel, moj oklep je bil pobrizgan njegove krvi, ki je še curkoma tekla z mojega meča. Perje na moji čeladi je bilo vse pomandranjo. A kdo bi si bil mislil, da se v zaprašenem oklepu ob moji strani krije, tihi, miroljubni Loredan! Ko smo stopili v harem, so ženske zakričale ter hotele zbežati, kakor preplašene grlice. Kak metež, kaka zmeda! Istodobno z nami so planili na nasprotni strani v sobano pašini

sluge, da razsekajo njegove miljenice, samo da ne pridejo nam v roke. Mlada Grkinja, skoro še dete, je tresoč se objela moja kolena. Raztiral si smo nemarne sluge ter si razdelili plen. Zase sem vzel malo Grkinjo. Kaj bi meni zlato?"

"Vem," je dejal Loredan, "kakor se nisi mogel nagledati onih temnih oči nesrečne deklice, a njena roka te je držala krepkeje kakor železne ukove. Komaj se je še spominjam — ti si je ljubosumno skrnil človeškemu pogledu. Prekrstil si jo v Bianco? Čemu? Mar nisi nikdar izvedel nje pravega imena, rojstnega kraja, pa, dali ima starše?"

"Nikdar," je odvrnil Malipiero, "a tudi nisem poizkušal. A tudi da sem izvedel, ostala bi bila pri meni. Bogve s katerega oddaljenega otoka so Turčini ugrabili to milo dete. Imenoval sem jo Bianco, ker nisem še nikdar videl tako belih lilij kakor je ona. Ah, Giovanni, tudi nje duša je bela in čista, kakršnih ne najdeš pri naših oholih in živahnih Benečankah. A njen glas ..."

Loredan se je nasmešnil, nagnil se k prijatelju ter dejal: "Caterino, ti si postal pesnik!" "Jaz? Nisem! A ljubim!" "Ti ljubiš?" se je začudil Loredan.

"Mar je to v današnjih dneh nedaj nenavadnega med mladimi Benečani?" je šaljivo vprašal Caterino.

Loredan se je zagledal v vilo, a po premoru je dejal skrbnim, pritajenim glasom: "Ti ljubiš Grkinjo? ... A ne Lavinijo?"

"O, radi Lavinije si namršil čelo? Hm, kočljivo vprašanje. Proveditorjeva hči se je igrala z menoj, ko sva bila še otroka. Ako že hočeš, nu, ona je bila moja prva ljubav. Lavinija je lepa, Bianca lepša! Ono še vedno cenim, mamljivejša je, modrejša, bolj privlačljiva. A mezinec Biance mi je ljubši, nego cela ohola Lavinija!"

"Ne bi smel tako na vidik soditi."

"Lavinija je zame le lepa ženska, kakršnih je na stotine v Benetkah."

"Poznaš li nje dušo??? ? Dali je ne podcenjuješ?" je vprašal Loredan.

"Kaj meniš s tem? Mislim, da jo poznam, a ravnotako tudi vem, da me ona, ubožica, resnično ljubi," je dejal polglasno Caterino.

"Ali pa veš, da ti bo ona oprostila tvojo nestalnost in tvoj odpad? Ze kot otroka sta bila drug drugemu zaobljubljena. To ve vse mesto. Ravnotako bo pa tudi kmalu izvedelo, da je Soranzijeva hčerka pozabljena v obljemu lepe Grkinje."

"Pa kaj za to, da izvedo vse Benetke?" odvrnil drzovito Caterino.

"To bi pomenilo, da je proveditorjeva hčerka, doževa sorodnica, ponižana pred vsem narodom ... Caterino, kam te žene tvoja zla usoda?"

Malipiero nestrpno udari z mečem ob gondolo, ter se razjezi: "K vragu tudi moja zla usoda! Ne brigaj se zanjo! Poznam samo en izvor mojim dejanjem, moji volji, mojim ciljem, a to je veličina Venecije. Kar pa ni ma oprava s tem — za to ne vprašam nikogar, niti doža samega ... Nočem biti sluga nikomur! Mar se radi tega nase srdiš?" pravi Caterino ter prime prijatelja za belo, skoro žensko, roko.

"Ne srdim, le bojim se," je šepnil Loredan.

"Že zopet!" se pošali Malipiero.

ro. "V boljšem metežu si popolen človek. Kadar si pa sam, se samo oziraš za skrito pogubo, da, celo v ženski vidiš pogubonosnega sovražnika. Otrsi se brig! ... Glej, Bianca nas čaka na obali!"

Giovanni se je naglo ozrl proti mestu, ki ga je Malipiero pokazal. Med bujnim zelenjem, na samem robu vode je stala ona nepremično kakor mramornat kip. Od vseh strani so se nagibale k njej veje cvetja, kakor bi hotele svojo dražestno sestrice ščititi od solnčne pripeke in mrzlične soparice, ki se je dvigala iz lagune. Tako ga je očarala s svojo lepoto in miloto, da ni mogel umakniti oči s tega krasnega angelja.

Malipierova gondola je obstala ob stopnicah, ki so v malih ovinkih vodile k villi. Caterino je skočil na obrežje — a v istem hipu je Grkinja že počivala v njegovem vročem objemu. Tudi Loredan je izstopil iz gondole. Bianca je spoznala v nepričakovnem gostu enega svojih rešiteljev iz turškega harema. Prožila mu je roko ter z lahnim nasmeškom klonila glavo. Loredan je stal kakor očaran nje lepote. Ni bila oblečena v dragoceno obleko bogatih Benetkan. Obleka ni bila okrašena z umetnimi čipkami, ni imela okoli vratu bisernega nakita, niti na rokav zlatih zapestnic. Docela preprosta halja se je v velikih gubah zvijala okoli nje vitkega stasu. Od labudjega vratu in snežno belih ramen pa so se črno razločevali čudno črni lasje, ki so se prelivali kakor gevarnova krila v temno modrinjo. Prav je imel Malipiero, da jo je nazoval Bianco. Bila je bela kakor lilija. Vsaka njena kretnja je bila odmerjena, polna lepote in miloto, hoja pa umerjena, gibka. Nehlinjenega oduševljenja je vzkliknil Loredan: "Srečnej, ti skrivaš tu najlepši dragulj!"

Malipiero se je okrenil k Loredanu ter dejal: "Da, Giovanni, dragulj, in tudi rad priznavam, da ga je moje ljubosumnje tu skrilo očem radovednejšim!" Med pogovorom so šli po poti, ki je vodila med krasnim cvetjem k glavnemu vzhodu vile, pred katero se je po tedanjem običaju razprostirala široka terasa, obdana z gostim zelenjem in slakom. V tej senci, ki so jo napajale vrtnice s svojim opojnim duhom, je namestila Grkinja mizo za Malipiera. Poleg domačega vina je pripravila sladčice na srebrnem krožniku, zrelih breskev, fig in zlatega grozdja. Čim je Malipiero sedel, se je spustila na nizko pručico, skoro k njegovim nogam. Caterino in Loredan sta z velikim nasladom uživala nujeni jima prigrizek.

Loredana je navdajala tajna radost, da je lahko poslušal mljeni a vendar strastni govor Biance. Istodobno je opazoval, kako ji igrajo oči, kako se premikajo tanke ustne, med katerimi so se blesteli zobje, ki so bili kakor niz biserov. Osobito dražestno je znala upreti svojo bajno glavico ob tolnik ter razširiti svoje ustne v čaroben nasmeš. Vpravi z zaviranjem je gledal Loredan svojega prijatelja. Sedaj je razumel, zakaj pozablja Caterino, ki je sicer živel samo slavi, radi Biance, ki se je baš razvila iz detinske dobe v krasno deklisko, na ves svet.

V nobenem mestu v vsej Italiji ni bilo lepših žena in deklet, ki bi svoji strasti in ljubezni žrtvovali vse, kakor baš v Benetkah. A Loredan jih je poznal mnogo, ki so jih Tizian, Cagliari in Veronese odlikovali s tem, da so jim smele biti modeli pri vstvarjanju njih nesmrtnih del. Danes pa se je uveril, da ni še nikdar videl lepše in omamljivejše bitje, kakor pa je bila ljubica njegovega prijatelja in katero je usoda pripeljala iz nje domovine v Benetke.

Medtem ko sta se prijatelja krepčala z zakusko, je Bianca vstala, odbrzela v vilo, a se kmalu vrnila z lutko pod pazduho. Sedla je na kamenito ograjo, se

ljubko zagledala v Caterina ter zapela najprej polglasno, a čedalje glasneje neko nepoznano pesem. Že ob prvih plahih zvokih sta možaka utihnili ter poslušala pazljivo pesem, ki se ju je, čeravno peta v tujem jeziku, globoko dojmila. Kako blagolasje je počivalo v teh mehkih akordih! Bianca je pela:

Dnevi prihajajo, idejo, Govoreč o razstanku nam le — Mar človek človeka razume V silni ljubezni, mukah neznosnih?

Dnevi prihajajo, po redu zopet gredo ... Mar naj tebe pozabim na veki? — Ne bom pozabila te, dragi Ko med cipresami bo Objela me smrt!

"Prekratka je pesem," pravi Loredan drhtečim glasom, čim je dekle obmolnilo, "mnogo prekratka!"

"Kakor vsa sreča," se nasmešne Bianca.

"Menite? Vaša pesem, Bianca, daje bežečim uram razkošnost in čar. Dajte, da zopet uživamo ta čar!"

"Zelo rada," se je nasmešnila Bianca, kakor bi sula biserja. "Caterino, ali naj še pojem?"

Ni odgovoril, pač pa prevzel bajnosti ljubezni, skočil k njej. Objel jo je ter pričel poljubovati ji vrat, lase, roke, a na posled jo živo poljubi na rdeče ustne, ter pravi z glasom, iz katerega je odmevala vshičenost in sladki strah: "Bianca, moja Bianca!"

"Kaj želiš, dragi?" je zagosto-

lela ona.

"Poj, saj veš, da uživam v tvojem petju!"

In Bianca je zapela grško ljubavno pesem. Vse, kar je tajnega nosila v svojem srcu, daljne, skoro že minule spomine na oddaljeni, skalnat otok, ki se je dvigal kakor mramornata grmada iz bliščečega se morja, tiho breznažno poželjenje po zemlji, kjer ji je tekla zibel, kjer se je z družicami igrala okoli porušnih svetlišč ali žuborečih potočkov, vse to je oživel v njeni pesmi, ki se je dvigala iz najglobljih globlin nje silnega čustvovanja, da poteče brzo kakor po poletnem dežju naraščena reka. Take probujene občutke je izlivala iz svoje duše, medtem ko je s svojim bajnim pogledom božala stasitega junaka, ki ji je nekoč rešil življenje. Stih za stihom je pela Bianca, a Loredan jo je poslušal z zaprtimi očmi. Čim je končala, jo je vprašal, kdo je spenil krasne pesmice, ki jih poje, hotel je vedeti ime pesnika. Bianca se je nalahno nasmejala, sklonila glavico, ter odgovorila: "Nekatere stihem sem spenila jaz sama, nekatere pa moj narod."

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

DOBER PREMOK!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Starci Climpermanovi prostori
Henderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

F. ZAKRAJŠEK

POGREBNIK—INVALIDNI VOZ—NOČ IN DAN

1105 Norwood Rd. ENdicott 4735

ALI VDIHAVATE?

Zakaj druge
cigarete molče
glede tega
vaznega vprašanja?

Ali vdihavate? Sedem izmed desetih oseb vdihava. Ostale tri pa vdihavajo nevede. Vsak kadilec in kadilka vdihava del dima, ki ga potegne iz cigarete.

Ali vdihavate? Lucky Strike si je drznila načeti to važno vprašanje ... kajti gotove nečistoče, skrite celo v najfinjših in najmilejših tobačnih listih, so odstranjene potom Luckies slavnega čistilnega procesa. Luckies so ustvarile ta proces. Edino Luckies ga imajo.

Ali vdihavate? Pomnite — več kot 20,000 zdravnikov, katerim so bile dane Luckies v preizkušnjo, je temelječ svoje mnenje na izkušnjo v kaj, ugotovilo, da Luckies manj dražijo grlo kot druge cigarete.

Ali vdihavate? Seveda! Zato pazite. Zaščitite svoje nežne glasovnice!

"It's toasted"
Zaščita Vašega Grla — proti dražljajem — proti kašlu

O. K. AMERICA

NARAVNAJE NA LUCKY STRIKE—60 modernih minut z najboljšimi glasnimi koncerti na svetu in slavnimi Lucky Strike novicami vsak torek, četrtek in soboto zvečer po N.B.C. omrežju.